ידידה נאמנה

מטפס־הרים גרמני שירד מהר ריפל במדרון מסוכן, הודיע ל־משטרה שנתקל בכלב מכוסה כולו בגבישי קרח, פצוע רגליים ושבור־ציפורן, שנראה לו בכל זאת ככלב גזעי יקר־ערך.

בריתמתו של הכלב העזוב לא היה תג הנושא את שם הבעל, ולעולם לא היה מתגלה למי שייך הכלב, לולא נזדמן למקום אלפ נ־סס אחד מטורין באיטליה, שהכירו. שיחה טלפ־נית בין־ארצית היכיחה שהיה כאן מקרה של שיא ספורטאי חדש.

הכלבה, „מכבי" שמה, עברה את ההר השני בגבהו באי־רופה, כדי לחפש את אדונה, ויטוריו ביסקה בן השנתיים, שאמו העבירה אותו לחופשת־שבועיים בשוויץ. בדרך הציל שומר־גבול איטלקי את הכלבה ממחת בטוח על גבי קרחון שגבהו 4500 מטר מעל לפני הים והביאה לביתו, אולם כעבור שעתיים ברחה הכלבה בעצם ס־פת־שלגים והמשיכה בדרכה.

כאשר היבאה הכלבה למשטרה, לאחר 25 ימי נדודים בשלג, בקרח ובסופות, כמעט ללא מזון, היא ניסתה לברוח בשנית ולהמשיך בדרכה, אולם צנחה ארצה חסרת־אונים.

כשהוחזרה הכלבה לילד על־ידי סמל שווייצי, פחדה הכלבה לגשת אליו, כאילו חששה מפני עונש. אולם היא הפכה לגיבורה לאומית של שתי המדינות, זכתה לשידורים מיוחדים בראדיו שוויץ ובאיטל ה.

מות חתת השמש

העתונות מסרה רק את העובדות הטרא־גיות היבשות: שיי־רה צרפתית, בדרכה אל טבסה, עיירה אלג׳ירית קטנה, נת־קלה במארב של אנ־שי הפלאגה בפיקו־דו האישי של טאהר אל־אסואד, אחד ממנ־היגיו הגבוהים של המורדים. בקרב שארך כמה שעות, נהרגו כל נוסעי השיירה הצרפתית — בסך הכל 31 איש. ביניהם: מוריס דופוי, קצין המחוז הצרפתי ו־ברכני שריף, שוטר אלג׳ירי.

את אשר לא תיארו העתונים, מראות שתי תמונות. למעלה: זעקת האבל של ילדה ערביה, הבכורה מבין 11 ילדיו של שריף. למטה: אלמ־נתו ושנים מתוך חמשת ילדיו של דופוי. על חזהו של פרנסואה, הבכור, ענוד את לגיון ה־כבוד של אביו.

טבסה, עיר מושבם של שני האבות ההרוגים, היא אחת מערי־השדה בעלת אוכלוסיה מעורבת של צרפתים וערבים. העתונות הצרפתית הצי־גה את המאורע כדוגמה לחוסר הטעם שבכל המאבק, הדגישה כי צרפתים וערבים שחיו יחד והנפגעים עתה יחד — מוטב שימצאו פתרון־שלום לבעיית צפון אפריקה.

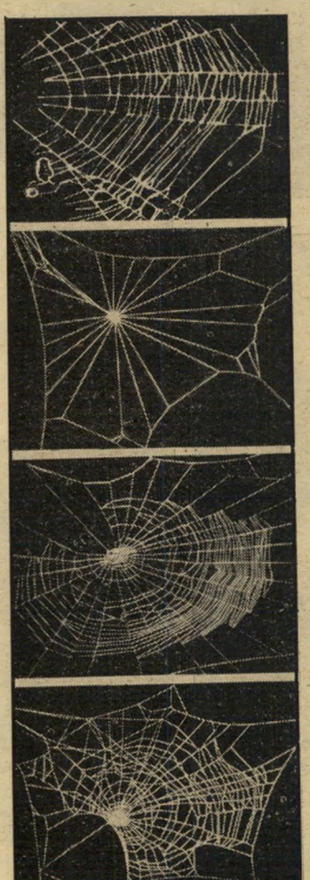

עכבישים שיכורים

קורי העכביש הטווים בסימטריה עי־לאית, הם אחד מפלאי העולם. השינוי הקל ביותר בולט לעין. לכן עלה על דעת המדענים כי העכביש הוא אוב־ייקט מצויין לגילוי ההשפעות של כל מיני סמים משכרים. פרה שיכו־רה לא תגיב בדייקנות. עכביש שיכור משנה מיד את צורת קוריו. מדען שווייצי גילה זאת במקרה, כשהשקה עכביש בסם מסויים כדי להגביר את כושר־טחיתו. קוריו הש־תנו לפתע. המדען ניגש מיד לנס־יונות, השקה את העכביש בזה אחר זה בסמים שונים.

בתמונות: קורי העכביש אחרי שתיית פרחיטין (למעלה), סם־הרדמה (שני מלמעלה), סם משכר אינדיאני (שלישי מלמעלה) וגאז מצחיק (תח־תון). אחרי כל שכרון, התפכח הע־כביש כעבור שלושה ימים.

שיירה צרפתית הוצתה על־ידי לוחמי־השחרור באלג׳יר. — כלבה עבר ההר השני בגפתו באירופה כדי לחזור לבעליה. — האדם החל בחכנות מז לכיבוש החלל. — סרט של סילוואנה מנגאני יופך למציאות מרה. — שים מאבדים את עשתונותיהם בשעת שיכרות. — אשה הקימה בוכה ב בעלה המנוח. — כוכבת אמריקאית משווה את עצמה לוונוס שד

וונוס נוספה מאה ה־20

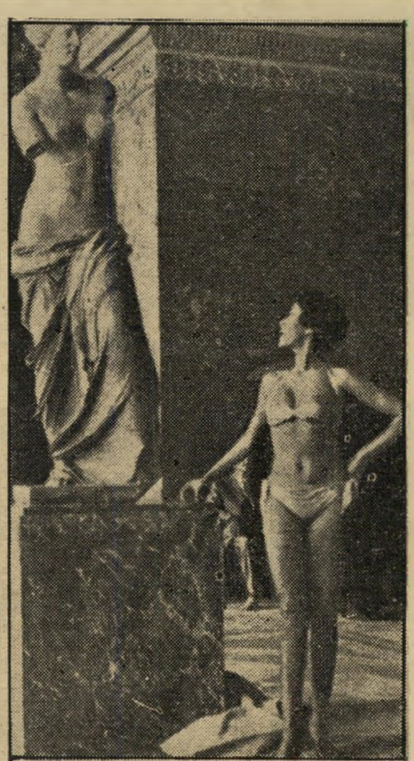

השחקנית האמ־ריקאית רוז הרדאוויי החלי־טה לבסס את ה־פירסומת שלה על תעלול חדש: היא טענה כי מידות גופה, הי־קף החזה, המות־ניים והירכיים מתאימים בדיוק כמעט־נמרץ ל־מידות גופה של המפורסמת בנשי העולם כולו — וינוס ממילו.

מן התיאוריה עברה רוז למע־שה. היא נסעה לצרפת, ביקשה את רשותה של הנהלת מוזיאון הלובר הפריסאי, בו עומד הפסל היווני קטוע־הידיים, להצטלם ב־חברת ידידתה הותיקה. הנהלת המוזיאון התנגדה לכך בכל תו־קף. היא טענה כי לא איכפת לה שנערה בבגדים ביקיני תסתובב באולמי המוזיאון המכובר, אולם הזכות לצלם את יצירות האמנות המוצגות בו שמורה רק להנהלה.

מחוסר ברירה אחרת, נכנסה רוז למוזיאון עטופה מעיל אר־ך, הביאה אתה צלם שהסתיר את המצלמה מתחת לבגדיו. כאשר יצא ש־מר האילם מן החדר, פש־טה רוז את מעילה במהירות ה־בזק, הצטלמה לעיני המבקרים הנדהמים.